

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการประชาสัมพันธ์ (Public Relations) เป็นสิ่งที่ได้รับการยอมรับว่าความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับบุคคลและองค์การสถาบัน ตลอดจนกิจกรรม การดำเนินงานแทบทุกประเภท ทั้งนี้เพราะการประชาสัมพันธ์เป็นงานเชิงสร้างสรรค์ที่ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน ด้วยการสร้างสัมพันธ์อันดี และการพัฒนาส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องร่วมกันเพื่อให้เกิดความรู้สึกนึกคิดที่ดี (Favorable opinions) มีความกลมเกลียวราบรื่น ระหว่างหน่วยงานหรือองค์การ สถาบันกับกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้อง (วิรัช อภิรัตน์กุล , 2542 : 9)

แม้แต่หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ ก็ต้องมีข้อมูลข่าวสารเพื่อสื่อความหมายให้ประชาชน รู้เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูลต่าง ๆ ตลอดจนความเคลื่อนไหวการปฏิบัติงานของหน่วยงาน เห็นได้จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 58 ซึ่งระบุว่า บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยราชการ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ และจากพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 9 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ ดังกล่าวเป็นมิติใหม่ที่ ประชาชนมีโอกาสที่จะรู้ ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ นั้นหมายถึงว่าการประชาสัมพันธ์ต้องเข้ามามีบทบาทในหน่วยงานเพื่อที่ประสานสัมพันธ์กับประชาชน (พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร , 2540 : เอกสารอัดสำเนา)

หน่วยงานทางการศึกษา ก็มีความจำเป็นต้องดำเนินงานประชาสัมพันธ์ เช่นกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีกับบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งบุคคลภายในและภายนอก(ชิดเชื้อ ชมปรีดา, 2538 : บทนำ) จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 มาตรา 29 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรต่าง ๆ สถาบันต่าง ๆ ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสารและรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนรวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การพัฒนาชุมชน มาตรา 57 ให้หน่วยงานทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

บุคคลในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาที่กำหนดขึ้นแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ให้ข่าวสารกับชุมชน ชุมชนก็จะต้องมีส่วนร่วมในการสนับสนุนโรงเรียนเช่นกัน(นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ , 2534 : 26)

ในฐานะที่โรงเรียนเป็นหน่วยหนึ่งของสังคม มีหน้าที่ให้ความรู้ ส่งเสริมและพัฒนาสมาชิกที่ดีมีประสิทธิภาพให้กับสังคม ดังนั้น ความเคลื่อนไหวทางการดำเนินงานจัดการศึกษาของโรงเรียนประชาชนจึงควรมีสติที่จะต้องทราบ ต้องเข้าใจและให้ความร่วมมือสนับสนุน การสื่อสารสัมพันธ์สองทาง เป็นการแจ้งข่าวสารความเคลื่อนไหวทางการดำเนินงานให้ประชาชนทราบและประชาชนให้ข้อคิดเห็นเสนอแนะ สนับสนุนต่อโรงเรียนด้านต่าง ๆ จึงเป็นภารกิจทั้งสองฝ่ายมีต่อกันเพื่อให้เกิดภาพพจน์ที่ดี ความเชื่อ ศรัทธาและการสนับสนุนร่วมมือให้การศึกษาของชาติก้าวหน้าและมีคุณภาพ ประสิทธิภาพสูงขึ้น (นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ , 2540 : 1) จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่โรงเรียนจะต้องเข้าไปสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ให้เห็นคุณค่าความสำคัญของการศึกษา (ชิดเชื้อ ชมปรีดา , 2538 : 2) กิจกรรมที่ช่วยสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องก็คือ การประชาสัมพันธ์โรงเรียน ซึ่งเป็นการดำเนินงานที่ส่งผลให้เกิดความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนอย่างยิ่ง (หวน พิณรุฬพันธุ์ , 2529 : 91) ดังนั้น โรงเรียนจึงมีความจำเป็นที่ต้องดำเนินงานประชาสัมพันธ์ควบคู่ไปกับการบริหารงานด้านอื่น ๆ (อภิพรศรี พลอดเปลี่ยว , 2534 : 140)

โรงเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เป็นหน่วยงานหนึ่งจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและเป็นแหล่งฝึกฝน ประสบการณ์ วิชาชีพครู อีกทั้งมีเอกลักษณ์ในการจัดการศึกษาที่ส่งเสริม พัฒนาการทุกด้านของเยาวชนแตกต่างจากโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ระบบโรงเรียนสาธิต ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ของสมคิด อิศระวัฒน์ และฉลอง บุญญานันต์ (2523 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า การจัดให้มีโรงเรียนสาธิตเป็นความจำเป็นสำหรับคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ เพราะ โรงเรียนสาธิตมีบทบาทหน้าที่ที่สำคัญคือ เป็นแหล่งฝึกเทคนิคการสอน แหล่งฝึกสอน สถานที่ทดลองทางวิชาการและช่วยให้การปฏิบัติงานของคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ มีความคล่องตัว อาจกล่าวได้ว่า โรงเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษา มีความเป็นอิสระในการบริหารและจัดการ วรรณารถ วัชรารุ และคณะ (2536 : 46) กล่าวว่า โรงเรียนทั่วไปตั้งขึ้นเพื่อจัดการศึกษาให้แก่เยาวชน แต่สำหรับโรงเรียนสาธิตต่าง ๆ นั้นมิใช่มีบทบาทหน้าที่เพียงเพื่อจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนเท่านั้น แต่บทบาทของโรงเรียนสาธิตทั้งหลายต้องดำเนินงานควบคู่ไปกับการฝึกหัดครู จึงต้องมีการประสานงานกับคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ จึงทำให้โรงเรียนสาธิตแตกต่างจากโรงเรียนมัธยมศึกษาอื่น ๆ แต่อย่างไรก็ตาม โรงเรียนสาธิตก็ต้องดำเนินงานบริหารโรงเรียนเช่นเดียวกับโรงเรียนมัธยมศึกษา

ทั่วไป ดังที่ Fisk ได้ศึกษาไว้ในผลงานวิจัย (อ้างถึงใน นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, 2534 : 18)
ดังนี้

1. การให้โอกาสทางการศึกษาและปรับปรุงในโรงเรียนหรือบริหารวิชาการ
2. บริหารงานบุคลากรในโรงเรียน
3. บริหารที่เกี่ยวกับชุมชน และการประชาสัมพันธ์โรงเรียน
4. บริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ธุรการ การเงินและการให้บริการ

จะเห็นได้ว่า โรงเรียนมีหน้าที่หลักหลายประการและงานที่สำคัญมากงานหนึ่ง คือ งานบริหารที่เกี่ยวกับชุมชน และการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ซึ่งวินัย สมมิตรและคณะ (ม.ป.ป.: 233) ได้กล่าวว่า โรงเรียนตั้งอยู่ด้วยความร่วมมือสนับสนุนจากประชาชน การให้ประชาชนมีความเข้าใจการศึกษาและให้ความร่วมมือสนับสนุนโรงเรียนโดยสม่ำเสมอ นั้น ต้องอาศัยการประชาสัมพันธ์

ดังที่กล่าวแล้วข้างต้นชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการประชาสัมพันธ์ ซึ่งในการดำเนินงานและบทบาทของโรงเรียนสาธิต มีความจำเป็นที่จะต้องสื่อสารและทำความเข้าใจทั้งในวงวิชาชีพเดียวกันหรือวิชาชีพอื่นโดยเฉพาะในสังคมข่าวสารยังจำเป็นต้องสื่อสารที่ครู ระบบการเผยแพร่ผลงาน ระบบการประชาสัมพันธ์ ระบบการติดต่อสื่อสารทั้งวงในและออกสู่ภายนอกซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะการสื่อข้อความรู้ที่ตรงประเด็นของโรงเรียน การเสนอข้อคิดเชิงวิชาการของอาจารย์ในโรงเรียน และการวิจัยค้นคว้าในบางแง่มุมที่โรงเรียนปฏิบัติอยู่ รวมถึงการสะท้อนทัศนคติที่มีการศึกษาปัจจุบันของคณาจารย์ในแง่มุมต่าง ๆ อีกด้วย เพื่อให้สังคมเห็นว่าโรงเรียนสาธิต มีบทบาทต่อวงวิชาชีพ (ไพฑูรย์ สีนลรัตน์, 2536 : 16) อีกทั้งโรงเรียนสาธิตต้องมีความพร้อมเสมอที่เปิดโอกาสให้ทุกหน่วยงานเข้าเยี่ยมชมกิจการ เพื่อเผยแพร่ผลงานที่ทำอยู่จริงให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย (สมจิต ชิวปรีชา , 2536 : 163) เพราะโรงเรียนสาธิตได้รับการคาดหวังจากสังคมว่าเป็นโรงเรียนที่จะต้องมีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน (วรรณารถ วัชรารุทธ และคณะ , 2536 : 45)

ในการดำเนินงานและบทบาทของโรงเรียนสาธิต สามารถกล่าวได้ว่า การดำเนินงานประชาสัมพันธ์มีบทบาทที่สำคัญยิ่ง แต่ในขณะเดียวกันโรงเรียนต้องประสบปัญหาและอุปสรรคด้านการประชาสัมพันธ์ เนื่องจากขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านประชาสัมพันธ์ ความไม่คล่องตัวด้านการเงินทำให้งานด้านประชาสัมพันธ์ล่าช้าไม่ทันการ ขาดห้องที่เหมาะสม คณาจารย์มุ่งงานสอนมากกว่าหน้าที่อื่นๆ ทำให้งานบริการชุมชนอยู่ในลักษณะผัดผ่อนไว้ก่อน (ทิพพดี อ่องแสงคุณ , 2536 : 32-42) บุคลากรฝ่ายประชาสัมพันธ์มีภาระงานที่ซ้ำซ้อนกับงานด้านอื่น ทำให้งานด้านการประชาสัมพันธ์ไม่ทันเหตุการณ์ และไม่เป็นไปตามเวลาที่

กำหนดไว้ (วิชา สุขประดิษฐ์ ณ อยุธา, สัมภาษณ์ , 24 กันยายน 2544) ขาดความร่วมมือและประสานงานจากอาจารย์และหมวดวิชา อีกทั้งอุปกรณ์ไม่เพียงพอ (มยุรี บาร์มี , สัมภาษณ์ , 26 กันยายน 2544)

การดำเนินงานและบทบาทของโรงเรียนสาธิตถ้าได้มีการปรับปรุง พัฒนางานประชาสัมพันธ์ ขจัดปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ก็ส่งผลทำให้การดำเนินงานของโรงเรียนบรรลุเป้าหมาย เพราะการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ มีส่วนช่วยให้การดำเนินงานราบรื่นดียิ่งขึ้น ซึ่งงานประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนนั้นกว้างขวางและน่าสนใจ ที่สำคัญต้องพยายามให้ครูและนักเรียนเข้าใจว่าทุกคนต้องช่วยกันรักษาชื่อเสียงเกียรติคุณและเป็นทูตประชาสัมพันธ์ ต้องช่วยเหลือฝ่ายประชาสัมพันธ์ (วิจิตร อวาทกุล , 2522 : 262) ดังนั้น การดำเนินงานประชาสัมพันธ์กับบุคคลภายในโรงเรียน จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งทั้งคณะครู คณาจารย์ นักเรียนและผู้ปกครอง ควรมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและเข้าใจโรงเรียนดีพอ ความมั่นคงภายในโรงเรียนเป็นรากฐานสำคัญ ในการสร้างความนิยมให้เกิดขึ้นในหมู่คนภายนอกโรงเรียน (นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ , 2522 : เอกสารอัดสำเนา) การสร้างความสัมพันธ์อันดีภายในจะเอื้ออำนวยในการบริหารและการดำเนินงานของโรงเรียน (อัปษรศรี พลอดเปลี่ยว , 2543 : 21)

จากการที่โรงเรียนสาธิตต้องดำเนินการจัดการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ภารกิจหลักของโรงเรียน ความสำคัญของการประชาสัมพันธ์บทบาทของโรงเรียนสาธิตที่จำเป็นต้องมีการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคที่ได้กล่าวแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่างานด้านประชาสัมพันธ์โดยเฉพาะในส่วนการดำเนินงานเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลฝ่ายต่าง ๆ มีความสำคัญ และจำเป็นต้องดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งการดำเนินการศึกษา และตลอดเวลาที่ผ่านมามีมาจวบจนปัจจุบันยังไม่มีผู้ใดศึกษาในเรื่องนี้ในบริบทของโรงเรียนสาธิตมาก่อน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาที่เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ได้ข้อมูลในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนา แก้ไขปรับปรุง และหาแนวทางในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนและสังคมปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยมุ่งศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนเฉพาะ โรงเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีผู้บริหาร อาจารย์ เป็นประชากร
2. การวิจัยด้านการดำเนินงานประชาสัมพันธ์โรงเรียนใช้กรอบแนวคิดของ รองศาสตราจารย์ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2540 : 3-10) โดยนำมาปรับปรุงและเจาะจงเฉพาะในประเด็นความสัมพันธ์ของบุคคลแต่ละบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ความสัมพันธ์ของกลุ่มบุคคล เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์และช่องทางต่างๆ ในการสร้างการประชาสัมพันธ์ซึ่งมีสาระสำคัญ 7 ประการ ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียน
2. ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่าและโรงเรียน
4. ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครองและชุมชน
5. ความสัมพันธ์ระหว่างสมาคมผู้ปกครองและครู สมาคมศิษย์เก่า สมาคมวิชาชีพ ต่าง ๆ
6. กิจกรรมของนักเรียนและการบริการชุมชนของโรงเรียน
7. การใช้เอกสาร สิ่งพิมพ์ และสื่อมวลชน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การประชาสัมพันธ์โรงเรียน หมายถึง การดำเนินงานด้วยการติดต่อสื่อสารสองทาง ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน หรือสังคมที่โรงเรียนตั้งอยู่ด้วยการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียน ระหว่างครูกับนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่าและโรงเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครองและชุมชน ความสัมพันธ์ระหว่างสมาคมผู้ปกครองและครู สมาคม

ศิษย์เก่า สมาคมวิชาชีพต่าง ๆ กิจกรรมของนักเรียนและบริการชุมชนของโรงเรียน และกิจกรรมการใช้เอกสาร สิ่งพิมพ์และสื่อมวลชนในการประชาสัมพันธ์โรงเรียน

สภาพการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ หมายถึง ลักษณะการดำเนินงาน 7 ด้าน ตามกรอบแนวคิดของนพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2540 : 3-10) ได้แก่

1. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียน
2. ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่าและโรงเรียน
4. ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครองและชุมชน
5. ความสัมพันธ์ระหว่างสมาคมผู้ปกครองและครู สมาคมศิษย์เก่า สมาคมวิชาชีพต่าง ๆ
6. กิจกรรมของนักเรียนและการบริการชุมชนของโรงเรียน
7. การใช้เอกสาร สิ่งพิมพ์และสื่อมวลชน

ปัญหาการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ หมายถึง ลักษณะข้อขัดข้องที่เป็นอยู่อันเป็นสาเหตุหรือสิ่งที่ก่อให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ 7 ด้าน ตามกรอบแนวคิดของ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2540 : 3-10) ได้แก่

1. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียน
2. ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่าและโรงเรียน
4. ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครองและชุมชน
5. ความสัมพันธ์ระหว่างสมาคมผู้ปกครองและครู สมาคมศิษย์เก่า สมาคมวิชาชีพต่าง ๆ
6. กิจกรรมของนักเรียนและการบริการชุมชนของโรงเรียน
7. การใช้เอกสาร สิ่งพิมพ์และสื่อมวลชน

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้บริหารที่ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ รองอาจารย์ใหญ่และหรือผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร

โรงเรียนสาธิต หมายถึง โรงเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษา ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ที่สอนระดับมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร 5 แห่ง ได้แก่

1. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
4. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
5. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยจะชี้ให้เห็นปัญหาการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ในโรงเรียน โดยจะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้ดียิ่งขึ้น
3. ผลการวิจัยจะส่งผล ต่อการบริหารสถานศึกษาให้สอดคล้องต่อความต้องการ และสามารถรับการสนับสนุนจากชุมชน และท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาของโรงเรียน ให้มีคุณภาพในระดับการประกันคุณภาพได้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการและหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ รองอาจารย์ใหญ่ และหรือผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร 5 โรงเรียน จำนวน 43 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

อาจารย์ผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษาในคณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร โดยใช้ตารางสุ่มตัวอย่าง Krejcie and Morgan (1970 : 608) เพื่อสุ่มอาจารย์ จำนวน 603 คน จาก 5 โรงเรียน แล้วนำไปทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนที่มีอยู่จริงในแต่ละโรงเรียน

ได้กลุ่มตัวอย่างอาจารย์ จำนวน 234 คน รวมประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น จำนวน 277 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวความคิดพื้นฐานในการจัดการประชาสัมพันธ์โรงเรียนของนพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ ตามกรอบแนวคิดของ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2540 : 3-10) แบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพส่วนตัว มีลักษณะเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ในโรงเรียน สาคิระดับมัธยมศึกษา มีลักษณะเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และปลายเปิด (Open-ended) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ในโรงเรียน สาคิระดับมัธยมศึกษา มีลักษณะเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และปลายเปิด (Open-ended) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง แล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical package for the Social Sciences)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ทำการวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว วิเคราะห์โดยใช้วิธีแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลจากแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ในโรงเรียน วิเคราะห์โดยใช้วิธีแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 3 ข้อมูลจากแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ในโรงเรียน วิเคราะห์โดยใช้วิธีแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ลำดับชั้นการนำเสนอผลการวิจัย

การเสนอข้อมูลในการวิจัย แบ่งออกเป็น 5 บท ตามลำดับดังนี้

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับชั้นการนำเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ในโรงเรียน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ในโรงเรียน

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ รายการอ้างอิง แสดงถึงรายการหนังสือและเอกสารประกอบอื่น ๆ ที่ใช้ในการวิจัย

ภาคผนวก ประกอบด้วย หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย และแบบสอบถามเพื่อการวิจัย